

bort ved tanken om denne her model? Det synes jeg da at fru Tina Nedergaard skal svare på, hvis det er så fantastisk ovre i erhvervsskolesektoren.

Jeg kan kun svare for, hvordan eleverne og deres analyse af det har været. Jeg ved også godt, hvordan den anden del af analysen har været, jeg ved godt, at der ikke er enighed om det i den sektor. Jeg mener, at jeg har ridset meget klart op, hvad jeg mener er problemerne, og de bliver støttet af eleverne rundt omkring, som er under de her vilkår.

Det er rigtigt, at det er dyrere med en tømreruddannelse, end det f.eks. er med en gymnasieuddannelse, fordi man har en helt anden grundbevilling, men det ændrer jo ikke på, at der nu sidder 40 elever i en klasse, som tilfældet er på nogle af de tekniske skoler. Fru Tina Nedergaard kan godt sidde og ryste på hovedet, og jeg ved godt, at det ikke er en gennemsnitsbetragtning, men på nogle tekniske skoler sidder man i den situation, at der er 40 elever i klassen som gennemsnit på den skole.

Så vil jeg gerne spørge, hvordan man opfatter undervisningssituationen dér over for en situation, hvor der sidder 33 i nogle af de værste tilfælde på gymnasierne. Det kan godt være, at tømreruddannelsen er dyrere, men alt andet lige vil det, man får ud af undervisningen i en situation, hvor klassekvotienten er så høj, være ringere end i en situation, hvor den f.eks. er 33, som den er de værste steder på gymnasieskoleområdet.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil sagde undervejs, at der også i den her debat er et ideologisk moment, og det var i hvert fald det, jeg egentlig gerne ville tage fat på, idet jeg går ud fra, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil mente det, hun sagde, alvorligt.

Ordføreren så i den model, der ligger som lovforslag, at det her var konkurrencen, der var det afgørende. Jeg har lidt svært ved at se, hvad der skulle være galt med det, jeg mener, overalt hvor man prøver at gøre noget så godt som muligt, vil man jo egentlig gerne konkurrere med andre om at gøre det bedre.

Det er i og for sig ikke så meget dét, men så siger fru Pernille Rosenkrantz-Theil som sit eget synspunkt, at uddannelse skal få velfærdssamfundet til at hænge sammen. Mener fru Pernille Rosenkrantz-Theil virkelig, at det er uddannelsens mål? Jeg troede, at det var at dygtiggøre

den enkelte elev og også at nøde den enkelte elev til kritisk selvbestemmelse, selvbesindelse.

Der var engang, da socialisme stod for noget med oprør, revolution, noget, der var bevægelse og lidenskab i. Men det lyder mere som en filosofi for mætte, tryghedssøgende velfærdsborgere, at uddannelsen skal få velfærdssamfundet til at hænge sammen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det sidste var nu et superpolemisk spørgsmål. Jeg tror sådan set, at vi alle sammen godt ved, at der er flere forskellige formål med uddannelse.

Jeg mener, at man gør en meget, meget stor fejl, en meget, meget, meget stor fejl, hvis man ser bort fra den væsentlige samfundsøkonomiske gevinst, der er ved, at folk tager en uddannelse. Hvis man vælger at vende det blinde øje til det, så vælger man at lægge en bombe under muligheden for, at vi kan have vores solidariske velfærdsmodel i fremtiden. Så jeg mener sådan set, at det i denne her diskussion om, hvordan vi strukturerer uddannelsessystemet i Danmark, er et endog temmelig væsentligt element.

Når vi så går ind i indholdet, og det har vi f.eks. gjort omkring gymnasireformen, er vi jo inde at tale om indholdet af den enkelte uddannelse, men her taler vi om rammerne. Når vi taler om indholdet af uddannelserne, så er der selvfølgelig stadig en vekselvirkning mellem det almindelige og det erhvervsrettede.

Men jeg mener, at det er blindt, hvis man tror, at man kan tage denne her diskussion uden at have for øje, at det har samfundsøkonomiske konsekvenser, hvis vi forringer uddannelsessystemet i den grad, som denne lovgivning lægger op til.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen det forstår jeg godt, og selvfølgelig kan man ikke sige alt, hvad man mener i den korte form, der er mulighed for her.

Kl. 16.30

Det, fru Pernille Rosenkrantz-Theil har sagt, udelukker jo ikke det almindelige. Men jeg kan alligevel ikke lade være med at undre mig, når fru Pernille Rosenkrantz-Theil som medlem af Enhedslisten skal sammenfatte, hvad uddannelsen skal: Den skal få velfærdssamfundet til at hænge sammen. Det er dog en utrolig sløv, åndløs og bedsteborgerlig model. Man skulle tro,